

Бриневська М.,

студентка IV курсу кафедри культурології
ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»

Науковий керівник: Орлова О.В.,
кандидат культурології, старший
викладач кафедри культурології ВП
«Миколаївська філія Київського
національного університету культури і
мистецтв», м. Миколаїв

КРЕАТИВНІ КЛАСТЕРИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД, НА ПРИКЛАДІ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Найбільш перспективною формою розвитку креативних індустрій є креативні кластери, тобто єдиний простір, що об'єднує людей творчих професій і підприємців. Для резидентів кластера є спілкування з однодумцями і обмін ідеями, що підсилює їх потенціал і сприяє подальшому розвитку системи [5].

У кластерах може переважати: виробнича складова, прихована від сторонніх; презентаційна складова, завдяки якій творча діяльність виходить в публічний простір – у вигляді кафе, магазинів дизайнерського одягу або меблів, виставкових залів, концертних і театральних майданчиків і т.д [5].

Нинішнє суспільство природним чином переосмислило старі індустріальні будови, такі як будівлі заводів і мануфактур. В Європі це переосмислення стало послідовною політикою держави, яке такі кроки заохочує і всіляко їм сприяє [3].

В середині 90-х майбутній британський прем'єр Тоні Блер ознаменував свою передвиборну кампанію гаслом Cool Britannia. Лейбористи, від яких балотувався Блер, прийшли до висновку, що після 18-річного перебування при владі консерваторів Британія знову опинилася на порозі самовизначення, - крім принцеси, Елтона Джона і червоних автобусів остров'янам дійсно нічим було заманювати туристів і нічого запропонувати на експорт. Блер прийшов до влади - і Англію почали творчо облагороджувати [2].

Як показує британський досвід, створення творчих кластерів в містах є частиною загальної стратегії міського розвитку, однією з ключових її стадій. Вперше кластерний підхід був застосований в колишньому промисловому місті Хаддерсфілді. Це підхід був складовою частиною концепції моделі "Коловорот міської творчості", спеціально розробленої для виведення міста з промислового кризи в середині 1980-х рр [1].

Слідом кластерний підхід застосовувався в Манчестері, Ліверпулі, Стаффордширі, Шеффілді, Белфасті та інших в минулому промислових містах. Сьогодні міста Великобританії мають сильну систему взаємодіючих між собою кластерів з найбільшою концентрацією в тій чи іншій частині міста. Наприклад,

в Лондоні найбільша концентрація творчих ресурсів припадає на західну частину міста, а також на район Вестмінстер [1].

Як пише відомий британський експерт з розвитку міст Чарльз Лендрі, творчі підприємці зазвичай приходять в бідні, напівзруйновані і взагалі «проблемні» райони міста, тому що ціни на нерухомість там істотно нижчі. Їх присутність досить швидко «облагороджує» район: тут виникають вулиці і квартали, де вирує життя, відкриваються нові кафе і магазини, упорядковуються будівлі і міська інфраструктура. Поступово такі місця стають відомі і популярні не тільки серед самих художників, а й широкого загалу. В результаті ціни на нерухомість тут починають рости, і на місце творчих підприємців приходять більш консервативні компанії. У далекій перспективі такий район повністю окупує істеблішмент, а художники і творчі підприємці, йдуть далі, освоюючи нові території [1].

На сьогоднішній день в кожному графстві Великобританії існують локальні муніципальні програми підтримки творчих індустрій. Успішний розвиток творчих кластерів можливий тільки за умови, що розвиток творчих індустрій є усвідомленим пріоритетом політики міської влади. Для успішної реалізації такого роду міських проектів потрібна продумана система підтримки, що включає пільгову оренду, систему малих кредитів, венчурні інвестиційні фонди, а також постійне консультування невеликих компаній з питань ведення бізнесу.

Наприклад, в Лондоні "The London Development Agency" розподіляє між спеціальними агентствами столиці програми дослідження творчого потенціалу територій, а потім розвитку окремих районів. І такого роду великих консалтингових організацій у Великобританії існує кілька десятків. Завдяки їх діяльності, зокрема, Великобританія увійшла в XXI століття як лідируюча в постіндустріальній економіці країна, що фокусується на інвестиціях в людський ресурс, створення місць його концентрації, інфраструктуру, освіту і підприємництво. Стимулювання підприємницької активності зміцнює творчий сектор економіки, запобігає появі бар'єрів між громадським та приватним сектором, а хороший консалтинг і підтримка працюють в підсумку для загального добробуту [3].

Отже, креативнікластери в Великобританії - це найяскравіший приклад переходу від індустріальної ери до інтелектуально-цифрової. Творчі кластери у Британії стали не тільки найважливішим сектором економіки, а й важливим іміджевим механізмом, що має велике значення для держави і її регіонів: зформувалося творче міське середовище; інвестуються фінансові ресурси в креативних людей, а також в інновації для сфери культури в цілому; зформувалася затребуваність творчого потенціалу через створення нових робочих місць; розроблюється і просувається інтелектуальний творчий продукт; зросла конкурентноздатність країни/регіону/міста; нові управлінські кадри, методи та ідеї, прихід нової влади [4].

Список використаних джерел:

1. Сайт Британського департаменту культури, медіа та спорту [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.culture.gov.uk>;
2. Зеленцова Є. На шляху до креативної економіки;
3. Руднева, П.С. Досвід створення структурних кластерів в розвинених країнах [Електронний ресурс] // Економіка регіону. 2007. №18. Ч .;
4. Клоудова Й. Вплив розвитку креативної економіки на економічно відсталі регіони // Питання економічної політики. № 5. С. 110-125;
5. Флорида Р. Креативний клас: люди, які змінюють майбутнє. М., 2005.

Валявський Є.,

студент II курсу факультету мистецтв ВП
«Миколаївська філія КНУКіМ»

Науковий керівник: Сапак Н.В., канд.
мистецтвознавства, доцент кафедри
дизайну ВП «Миколаївська філія
Київського національного університету
культури і мистецтв», м. Миколаїв

ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ СКУЛЬПТОРІВ МАКУШИНИХ

Народний художник України, скульптор Ю.А.Макушин – унікальна і неймовірно талановита людина. Він володіє високим рівнем знань у багатьох галузях гуманітарних наук. Він прекрасно знає класичну філософію, історію, літературу. Любить і знає класичну музику. Ідеали, які формувалися протягом довгого життя, він зміг втілити і продовжує втілювати в скульптурі – монументальній, станковій, малих форм. Діапазон його творчості широкий: від портретів-бюстів до пам'ятників, від невеликих робіт в глині до скульптури в камені, бронзі, зі сталі.

Майстерня художників Макушиних може багато розповісти про кожного представника дружньої родини. Про голову сім'ї, про його співавтора і дружину І.В.Макушину, сина В.Ю.Макушина, їх внутрішній світ, інтереси, головні теми творчості. Виходячи з цього, темою моєї роботи стало дослідження творчих інтересів скульпторів шляхом знайомства з їх роботами, а також знайомства з роботами, предметами, які складають інтер'єр майстерні. Мета і завдання дослідження – зрозуміти ідеали і духовну суть творчості скульпторів, ґрунтуючись на їх творчій лабораторії.

Авторів, які писали про родину Макушиних та їх роботи не мало. Перш за все, журналісти Б.Аров, Ю.Агеев, Л.Костюк, Н.Хрїстова, Е.Январев. Краєзнавче видання «Миколаїв і Макушини» підготувала Л.Северіна. Мистецтвознавець Н.Сапак написала велику статтю для журналу «Соборна